

злочинне управління коштами фонду може призвести до інвестування зібраних ресурсів у ненадійні, або навіть завідомо безперспективні фінансові інструменти, а таким чином і розкрадання ендавменту. Тому, для того, щоб ендавменти посіли гідне місце у процесі формування фінансових ресурсів вищого навчального закладу, вони повинні пройти непростий шлях разом з тим, який проходить весь український народ сьогодні.

Підсумовуючи наведене вище, зазначимо, що з прийняттям нового Закону України «Про вищу освіту» для вищих навчальних закладів відкрилися нові можливості по залученню та диверсифікації їх джерел фінансування. Ендавмент, як сталий фонд вищого навчального закладу – це реальна можливість не лише акумулювати необхідні обсяги фінансування для реалізації інноваційних ідей, а також і спосіб розвитку економіки держави шляхом здійснення інвестицій. Мабуть, що ефективність діяльності кожного новоствореного ендавменту буде залежати як від ефективного управління ним, так і від фінансової спроможності благодійників. Об'єктивно, що водночас, навчальний заклад, що створить сталий фонд, не зможе розраховувати на значні дивіденди. Проте, ефективне використання досвіду зарубіжних знаних вищих навчальних закладів у поєднанні з особливостями української освіти може вивести вітчизняні університети на новий, якісно новий та прогресивний рівень фінансового забезпечення.

Список літератури:

1. Дмитришин М.В. Ваучерне фінансування вищої освіти / Вища освіта в контексті євроінтеграції: стан, проблеми, перспективи вдосконалення // За ред. І. Луцького, Б. Морачевської. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, 2014. – с. 86-99.
2. Нанівська Є.В. Альтернативні джерела фінансування вищої освіти України // Є.В. Нанівська // Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Інновації та традиції в сучасній науковій думці» // [Електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://intkonf.org/nanivska>.
3. Наталія Давиденко. Виші не поспішають радіти автономії / 18 липня 2014 р. [Електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://kyiv.comments.ua/article/2014/07/18/075144.html>.
4. Шевченко Л.С. Фінансування вищої освіти: подолання загроз ресурсної залежності [Електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com>.

Володимир ДУДАР

Тернопільський національний економічний університет

ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВ ІНТЕГРАЦІЇ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ ЄС

Міжнародні інтеграційні угруповання сприяють розвитку зовнішньо-економічних зв'язків, зростанню товарообороту та добробуту, підвищує рівень міжнародної співпраці. Для України повчальним прикладом є ЄС, який на сьогодні є економічним союзом незалежних країн Європи, найвищою формою інтеграції у світі та найбільшим ринком. Для аграрного сектору економіки України, як і для інших секторів держави, досить важливим є відкриття цього ринку.

Нові можливості для розвитку аграрного сектору вітчизняної економіки відкриті у зв'язку із підписанням Україною в 2014 р. економічної частини угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Оцінка перспектив інтеграції аграрного сектору економіки у контексті формування зони вільної торгівлі між Україною та ЄС враховує політичні, соціальні і економічні наслідки. Політичні вигоди полягають в тому, що в наслідок підписання Угоди про асоціацію, Україна буде залучена до Спільної європейської політики безпеки та оборони (СЄПБО), посилить гарантії Україні державного суверенітету та територіальну недоторканність. Внаслідок Угоди про асоціацію вибудується політична система, в основі якої права людини, її честь та гідність, забезпечення відкритості влади, пріоритетність інтересів держави над вузько партійними стануть головними [1].

Економічна складова перспектив інтеграції спирається на визначенні наслідків для сільгоспвиробників, споживачів і держави. Економічні вигоди забезпечуватимуться макроекономічною стабільністю, додатковими іноземними інвестиціями, отриманням позитивного сальдо торговельного балансу тощо. Створення сприятливих умов для сільськогосподарських виробників може забезпечити синергетичний ефект для всієї економіки України. Ємний внутрішній ринок збуту сільськогосподарської продукції може закріпити тенденції щодо підвищення якості сільгосппродукції та посилення її конкурентоспроможності.

Соціальні вигоди передбачають ефективний захист прав людини в інституціях ЄС забезпечення високого рівня життя населення, збільшення зайнятості тощо. Забезпечення європейських соціальних стандартів щодо життя населення має призупинити відтік молоді з села.

Взагалі, зона торгівлі з ЄС сприятиме збільшенню обсягів реалізації продукції та надходженню валюти, зростанню ролі нашої держави в світі. За оцінками експертів, скорочення ввізних мит ЄС в перспективі може призвести до збільшення експорту агропродовольчої продукції до 50% на кінець періоду дії Угоди про асоціацію. У першу чергу очікується зростання експорту зернових культур, м'яса птиці та різних харчових продуктів, тютюнових виробів. Загальна економія витрат (розрахунковий річний економічний дохід) внаслідок скасування імпортного мита ЄС у межах квоти досягне 180-200 млн. євро [2].

Поряд з позитивними наслідками інтеграції зона вільної торгівлі з ЄС несе для аграрного сектора економіки України значні виклики, пов'язані з повною чи частковою втратою традиційних зарубіжних ринків, насамперед, щодо вітчизняної продукції, яка на сьогодні не є конкурентоспроможною на ринках країн-членів ЄС. Економічні втрати також пов'язані з можливим зниженням конкурентоспроможності окремих галузей аграрного сектору вітчизняної економіки, складнощами переходу на європейський рівень вимог та обмежене квотування деяких видів товару. Перехід на євро стандарти затягнеться в часі та вимагатиме певних фінансових витрат, які необхідні як для придбання обладнання для тестування якості і безпечності сільськогосподарської продукції та харчових продуктів, так і для модернізації самого виробництва до технологічних стандартів ЄС. слід зауважити, що можливі соціальні труднощі та економічні витрати, пошук нових ринків збуту аграрної продукції перекладеться через видатки бюджету на населення.

Подальше залучення інвестицій в сільськогосподарську діяльність агрохолдингами та потужними агрофірмами може призвести також до втрати взаємозв'язку між сільським населенням та його працею на землі, спотворить зміст господаря в сільській місцевості та робочого місця.

Таким чином, позитивні очікування від зони вільної торгівлі між Україною та ЄС мають суттєве соціально-економічне значення для вітчизняного аграрного сектору, оскільки поряд з існуючими і такими, що динамічно розвиваються, торговельними стосунками в аграрній сфері сторони вирішили надати одна одній певні преференції у торгівлі.

Список літератури:

1. Осташко Т.О. Розвиток аграрного сектору економіки України в умовах світових інтеграційних процесів // Зб. матер. Всеукр. конгресу вчених економістів-аграрників 16-17 жовтня 2012 р. – К.: ННЦ ІАЕ, 2012. – С. 228-232.
2. Перспективи розвитку вітчизняного аграрного сектору у зв'язку економічної частини Угоди про асоціацію з Європейським Союзом / [Пугачов М.І., Власов В.І., Духницький Б.В., Кривенко Н.В. та ін.]; за ред. М.І. Пугачова. – К.: ННЦ «ІАЕ», 2014. – 44 с.